

Zalán Tibor

Nagyherceg-dal

Álmodt hoztam, álmokat,
 álmodj most új álmokat!
 Álmodd azt, hogy boldog vagy,
 álmodd azt, hogy szabad vagy!
 Álmodd azt, hogy réten vagy,
 álmodd azt, hogy ébren vagy!
 Álmodd azt, hogy gyermek vagy,
 álmodd azt, hogy ismét vagy!
 Álmodd azt, hogy kék az ég,
 álmodd, vár a messzeség!
 Álmodd, nap süt, hull a hó,
 álmodd, ébren élni jó!
 Álmodd, játszol fiaddal,
 álmodd, táncolsz lányoddal –
 álmodd, álmodsz az álmoddal...
 Álmodj, álmodj,
 álmodj, álmodj!
 És szállj, ha szállnod kell,
 és várj, ha várnod kell,
 és lépj, ha lépned kell,
 és élj, mert élned kell...
 És nézz szét,
 lásd a világot,
 és nézd a hajnalt,
 és nézd az alkonyi lángot,
 és nézd lenn a téren a fákat,
 és lásd, hogy nőnek az árnyak,
 és halld, hogy a villamos csenget,
 és figyelj, és halld meg a csendet,
 és várd, hogy egy hang majd szólít,
 és tudd, hogy jó lesz, jó lesz, jó lesz majd így...!

Zalán Tibor
 (1954, Szolnok) költő, író,
 dramaturg, Budapesten él,
 Babérkoszorú-díjas

Angyalok dala

Éjszaka, ha árnyak járnak,
 s eget karistolnak madárszárnyak,
 éjszaka, ha sötét honol,
 és a Hold dobján úri szél dobol,
 akkor jön majd el az időnk,

álmodt hozunk ismét, s a föld
 lakói majd mind álmodnak – újra...
 Zengése lesz álmodnak,
 éjszakádba fehér hattyúk
 hófehér zenéket hoznak...